

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Cupiditas non refrænata, rapina quædam est in holocausto & sacrilegium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

funt; nisi una radicatu evulsafuerit, alia plenari non poterit; sine causa aliqui conatus ramos incidere, si radicem non contendit evellere. Id est, moderari & refranare, ut in sequentibus declaratur.

Cupiditas non refranata, rapina quædam est in holocausto, & sacrilegium.

Qui abominaris idola, sacrilegium facis? Rom. 2.

RATIO EST, quod detrahens partem aliquam holocausti, vel rem Deo sacram suffusari, rapina est, & sacrilegium. Nihil hic dubium.

Sed cupiditas non refranata, detrahens partem aliquam holocausti, nempe rem Deo sacram suffusatur. Quid est enim cupiditas non refranata, nisi prava cordis affectio? Quid porro prava cordis affectio, nisi carnacordis à divino amore delectio quanta est ciuidem cordis circa tem creatam pravitas? At nonne cor tuum, cor Deo sacram est! Nonne totum hibi Deus vult consecratur, quando ex toto corde vult diligere? Nonne ipsa dilectio velut sacrificium cordis est & holocaustum? Ac proinde quis non videt quod qui partem cordis sic detrahens, ut det illam creaturæ, partem aliquam holocausti detrahens, & rem Deo sacram suffusatur? rapinas nolite concupiscere.

Dominus. 30. NONNE igitur cupiditas non refranata, rapina quædam est in holocausto, & sacrilegium? Quid hic dubium vel difficultatis? An negatis cor tuum, rem esse sacram? Negares primum praceptum quo iubenter cor tuum totum illi dare, dedere, conjectare. Sicut ego hodie præcipio tibi in toto corde tuo. Negares te esse Christianum; id est, unctum & signatum in Spiritu sancto, & charactere numquam delendo, quo te singulariter esse Deo sacrum constet in omnem eternitatem. In quo signati es sis in diem redemptionis. Negares te à Christo redemptum quo redemptionis titulo tam verè Christi totus es quam te totum verè meretur tale redemptionis pretium. Non es tu vestiri. Empti enim eisū pretio magno.

Etcetera. 36. Quid præterea non apertum, non obvium, & non planum? Quid familiarius in Scripturis & Marcus. 12. Patribus quam quod sacrificium salutare est attendere mandatu, & discedere ab omni iniquitate? Sed quid proprius ad rem nostram quam quod à sancto Marco refertur de illo Scriba qui Dominum interrogaverat, quodnam est primum

mandatum, & Domini responsum amplectens, hoc ipsum primum mandatum maius esse omnibus holocaustis & sacrificiis affirmavit? Sic quippe observat Beda, gravem iūm inter Scibas & Pharisæos questionem fuisse, aliis hostiis & sacrificiis legalia, aliis fidei & dilectionis opera præferebantibus, in qua ille sententia erat, quem Dominus Iesus laudavit, ac illi dixit: Non es longe a regno Dei. Quod unum portò superest, An id ignoras quod toties decantatum est à sanctis Patribus, per priuam pæceptum quo totum à nobis exigitur, nullam in res [Exps. 12. alias divisionem admitti; quantumque in hac inferiora insuperiora, tantum necessitatis ut demas de toto; Hæ sunt expressa sancti Basilij verba, quibus subscilens S. Augustinus ait, quamecumque L. 1. Dcl. que modicam aliam dilectionem esse velut rivo- Chr. c. 28. sum, cuius derivatione minuitur illa Dei dilectio.

Quapropter nihil est quod hinc intellectum removetur, quo semel ita persuasi, quid vero esse possit quo voluntas reluctetur? Quid est quod omnem cupiditatem non refranet cum Gratia, cum cupiditas non refranata tale sit probrum quale est rapina in holocausto vel sacrilegium? Nonne idcirco dictum à Domino: Ego Dominus diligens iudicium & odio habens rapinam in holocausto? Nonne idcirco Apostolus: Tu qui abominaris idola sacrilegium facis? quasi diceret tu ore judica, tuo te ore condemnata. Quid censes de Idolo, quid de rapina, de sacrilegio? nonne illa exercatis, nonne penitus abominaris? Cur non sic ergo prayam cupiditatem quæ non est minus sacrilegia in modica cordis parte detrahenda, quam in ipsi immolatarum olim hostiarum detractionis partibus? Non est quidam tam immensum sacrilegium; sicut furtum alii non est tale furtum quæ est nummi aurei: sed tamen furtum est. Ita proltus, esto, cupiditas in re parva non sit ingens sacrilegium: sacrilegium tamen est, sacrilegium concupiscendo facis: unde si nolles alium furari, licet non sit furtum magnum: cur non vis refranare cupiditatem, licet non sit ingens sacrilegium, in ea relaxanda? Ephraim, quid mihi ultra idola! ABIICITE Deos alienos qui in medio vestri sunt, & mundamini.

Quod si de graviori ageretur culpa, tunc illud etiam gravius sequeretur quod certè multum expendi debet:

In levi quidem cupiditate, pars aliqua nostri cordis detrahitur;
In gravi verò, totum Cor Deo perit.

G

RATIO

Offeta.
Gen. 35.